

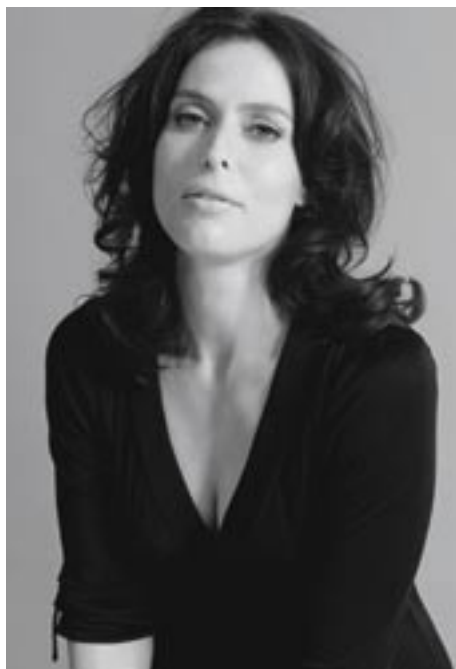
MOEDERSCHAP

Soms vraag ik me af of ik wel een goede moeder ben. Een goede moeder ben je niet zomaar, daar moet je veel voor doen. Een goede moeder stelt haar leven in dienst van haar kinderen. Meestal is ze ook een goede echtgenote, dus haar bestaan staat tevens in dienst van haar man. Eventuele huisdieren kunnen op haar zorg en warme aandacht rekenen. Ze heeft oog voor detail, kookt, houdt het huis schoon, doet de was en vouwt deze op in nette stapeltjes. Ze heeft altijd pleisters en zakdoekjes bij de hand, verzint voor alle grote en kleine problemen een oplossing. Ze is attent, bakt taarten als daar een aanleiding toe is en als iets kwijt is, kan ze met haar ogen dicht vertellen waar het ligt. Een goede moeder weet precies op welke dag en hoe laat haar kind naar welke sportles moet en ook of het een belangrijke test had die dag op school. Ik zuig dit niet uit mijn duim, zulke moeders bestaan, ik zie ze om me heen en bewonder hun vaardigheden, hun toewijding aan het gezin en hun vermogen zichzelf weg te cijferen. Ik ben niet zo'n moeder. Ooit, lang geleden, toen onze kinderen nog klein waren, kwam ik misschien een beetje

in de buurt. Niet dat ik zakdoekjes bij de hand had, want die vergat ik altijd, maar ook met mouwen kan je snot afvegen. Niet dat ik de was in nette stapeltjes vouwde, want dat heb ik nooit gekund, maar er was sprake van schone kleren en ik kookte met enige regelmaat. De afgelopen jaren heeft een ommekeer plaatsgevonden. Mijn carrière heeft een vlucht genomen en in ons gezin ben ik de 'vader' geworden en mijn man de 'moeder'. Hij wordt daarin bijgestaan door onze oudste dochter, die dit met zoveel verve doet dat de weinige huishoudelijke verantwoordelijkheden die mij nog resten, als zand tussen mijn vingers wegglippen. Laatst werd zoon Sam dertien. Het was vlak voor de presentatie van mijn nieuwe roman, een hoogtepunt waar ik anderhalf jaar naartoe had gewerkt, mijn hoofd was er vol van. De dag voor zijn verjaardag kwam ik thuis van de kapper, ik moest stralen op de presentatie, vandaar. Olivia zat met een verhit hoofd op de grond in de woonkamer cadeautjes voor haar broertje in te pakken. Het gros daarvan had zij met haar vader gekocht, ook het grote cadeau, een MP4-speler. Het apparaat lag al aan de lader,

ze ging zijn lievelingsmuziek erop zetten. "Schat, dit hoeft jij toch niet te doen, die cadeaus pak ik vanavond wel in." Ze keek op en kneep haar ogen samen. "Dat doe je toch niet." "Echt wel. Leg ze maar onder mijn bed." "Nee, ik ken je. Je gaat achter je computer zitten vanavond, je vergeet het en dan moet ik het morgenochtend toch doen." "Als ik zeg dat ik het doe, dan doe ik het." Ze schudde haar hoofd en ging driftig door met inpakken. "Heb je nog eieren gekocht voor de taart?" Die had ik gekocht. Ik had op haar verzoek ook extra inpakpapier meegenomen. Dat dan weer wel. "Ik bak twee taarten," deelde ze mee. "Eentje met glazuur en versiering voor op het feest met zijn vriendjes. Kijk, daar liggen de kaarsjes. En een appeltaart voor ons, als-ie echt jarig is." Ik knikte. Ze deed wat ze beloofde en riep me toen het beslag klaar was. Ik mocht de kom uitlikken, ze weet hoe lekker ik dat vind. Nee, een doorsnee moeder ben ik niet, maar door een wonderlijke speling van het lot, heb ik wel een geweldig kind. □

'De manentester', de nieuwe roman van Heleen van Royen, ligt vanaf nu in de boekwinkel. Kijk voor meer informatie op www.demanentester.nl

MOEDERSCHAP

Soms vraag ik me af of ik wel een goede moeder ben. Een goede moeder ben je niet zomaar, daar moet je veel voor doen. Een goede moeder stelt haar leven in dienst van haar kinderen. Meestal is ze ook een goede echtgenote, dus haar bestaan staat tevens in dienst van haar man. Eventuele huisdieren kunnen op haar zorg en warme aandacht rekenen. Ze heeft oog voor detail, kookt, houdt het huis schoon, doet de was en vouwt deze op in nette stapeltjes. Ze heeft altijd pleisters en zakdoekjes bij de hand, verzint voor alle grote en kleine problemen een oplossing. Ze is attent, bakt taarten als daar een aanleiding toe is en als iets kwijt is, kan ze met haar ogen dicht vertellen waar het ligt. Een goede moeder weet precies op welke dag en hoe laat haar kind naar welke sportles moet en ook of het een belangrijke test had die dag op school. Ik zuig dit niet uit mijn duim, zulke moeders bestaan, ik zie ze om me heen en bewonder hun vaardigheden, hun toewijding aan het gezin en hun vermogen zichzelf weg te cijferen. Ik ben niet zo'n moeder. Ooit, lang geleden, toen onze kinderen nog klein waren, kwam ik misschien een beetje

in de buurt. Niet dat ik zakdoekjes bij de hand had, want die vergat ik altijd, maar ook met mouwen kan je snot afvegen. Niet dat ik de was in nette stapeltjes vouwde, want dat heb ik nooit gekund, maar er was sprake van schone kleren en ik kookte met enige regelmaat.

De afgelopen jaren heeft een ommekeer plaatsgevonden. Mijn carrière heeft een vlucht genomen en in ons gezin ben ik de 'vader' geworden en mijn man de 'moeder'. Hij wordt daarin bijgestaan door onze oudste dochter, die dit met zoveel verve doet dat de weinige huishoudelijke verantwoordelijkheden die mij nog resten, als zand tussen mijn vingers wegglijpen. Laatst werd zoon Sam dertien. Het was vlak voor de presentatie van mijn nieuwe roman, een hoogtepunt waar ik anderhalf jaar naartoe had gewerkt, mijn hoofd was er vol van. De dag voor zijn verjaardag kwam ik thuis van de kapper, ik moest stralen op de presentatie, vandaar. Olivia zat met een verhit hoofd op de grond in de woonkamer cadeautjes voor haar broertje in te pakken. Het gros daarvan had zij met haar vader gekocht, ook het grote cadeau, een MP4-speler. Het apparaat lag al aan de lader,

ze ging zijn lievelingsmuziek erop zetten. "Schat, dit hoeft jij toch niet te doen, die cadeaus pak ik vanavond wel in."

Ze keek op en kneep haar ogen samen.

"Dat doe je toch niet."

"Echt wel. Leg ze maar onder mijn bed."

"Nee, ik ken je. Je gaat achter je computer zitten vanavond, je vergeet het en dan moet ik het morgenochtend toch doen."

"Als ik zeg dat ik het doe, dan doe ik het."

Ze schudde haar hoofd en ging driftig door met inpakken. "Heb je nog eieren gekocht voor de taart?"

Die had ik gekocht. Ik had op haar verzoek ook extra inpakpapier meegenomen. Dat dan weer wel.

"Ik bak twee taarten," deelde ze mee.

"Eentje met glazuur en versiering voor op het feest met zijn vriendjes. Kijk, daar liggen de kaarsjes. En een appeltaart voor ons, als-ie echt jarig is."

Ik knikte.

Ze deed wat ze beloofde en riep me toen het beslag klaar was. Ik mocht de kom uitlikken, ze weet hoe lekker ik dat vind. Nee, een doorsnee moeder ben ik niet, maar door een wonderlijke speling van het lot, heb ik wel een geweldig kind. □